Dosarul nr. 4r-695/26 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
4-25160147-02-4r-06022026 Judecător: Venimian Chihai

D E C I Z I E
în numele legii

13 noiembrie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Denis Băbălău
Judecători Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, *recursul declarat de către Popa Grigore* împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 ianuarie 2026 în cauza contravențională la contestația depusă de Popa Grigore împotriva solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. DCT04 636172 din 28 iulie 2025,-

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 06.11.2025 Popa Grigore a adresat contestație împotriva solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. DCT04 636172 din 28.07.2025, prin care s-a solicitat comunicarea informației privind conducătorul automobilului Nissan Primera cu nr.î. ***** care a condus autovehiculul la data de 28.07.2025 la ora 10.22.

Popa Grigore a indicat că, la data de 29.08.2025, a depus la Inspectoratul Național de Securitate Publică o cerere în judecată în procedură contravențională, solicitând transmiterea dosarului contravențional împreună cu actele procedurale către instanța de judecată competentă, conform normelor legale ale Codului contravențional.

A invocat, că potrivit legislației contravenționale, autoritatea emitentă a procesului-verbal are obligația imperativă de a expedia instanței materialele cauzei, actul contestat, probele administrate și cererea de chemare în judecată, într-un termen maxim de 5 zile de la recepționarea acesteia.

A mai menționat că această obligație a fost confirmată inclusiv de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, instanță la care a depus preventiv o copie a cererii, fiindu-i comunicat oficial că dosarul urmează a fi transmis de către INSP și nu de către petent.

Popa Grigore a susținut că, deși au trecut peste două luni de la data depunerii cererii, autoritatea publică nu a transmis dosarul în instanță, nu a comunicat vreun motiv legal al refuzului, nu a emis un act administrativ de respingere și nu a răspuns cererilor adresate, fapt ce, în opinia sa, a avut ca efect blocarea accesului efectiv la instanța de judecată.

În aceste condiții, Popa Grigore a invocat existența unei inacțiuni ilegale din partea INSP, constând în restricționarea accesului liber la justiție, încălcarea obligațiilor procedurale imperative și obstrucționarea actului de justiție, solicitând constatarea caracterului ilegal și abuziv al inacțiunii pârâtului, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.01.2026 s-a respins cererea lui Popa Grigore privind declararea nulă a solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. DCT04 636172 din 28.07.2025, ca fiind inadmisibilă.

La data de 26.01.2026 Popa Grigore a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.01.2026, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 20.01.2026 și rejudecarea pe fond de către Curtea de Apel, cu constatarea nulității solicitării, obligarea INSP la transmiterea dosarului și încetarea procesului contravențional, suspendarea executării hotărârii până la soluționarea recursului (art. 261 Cod procedură civilă RM), deoarece continuarea procesului contravențional ar cauza prejudiciu ireparabil.

În susținerea se invocă că în motivarea recursului, acesta susține că instanța de fond a interpretat eronat prevederile legale și a ignorat argumentele referitoare la nulitatea solicitării, care a fost transmisă pe suport de hârtie, fără semnătură olografă, conținând doar o mențiune privind semnarea electronică, fără posibilitatea verificării autenticității acesteia. În opinia recurentului, o asemenea modalitate de autentificare contravine prevederilor Legii nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, motiv pentru care solicitarea nu poate produce efecte juridice.

Totodată, recurentul invocă inacțiunea INSP, care nu ar fi transmis dosarul contravențional instanței în termenul legal de 5 zile, fapt ce i-ar fi îngrădit accesul efectiv la justiție. Susține că autoritatea nu a răspuns în termen și nu a remediat omisiunea, deși a fost sesizată în acest sens.

De asemenea, acesta a criticat lipsa motivării hotărârii contestate, invocând încălcarea dreptului la un proces echitabil, a accesului la justiție și a principiului legalității actelor autorităților publice. În susținerea poziției sale, face trimitere la prevederile Codului contravențional, Codului administrativ, Codului de procedură civilă, Constituției Republicii Moldova și jurisprudenței CEDO.

În consecință, solicită casarea integrală a hotărârii contestate și rejudecarea cauzei, cu reaudierea părților, administrarea înscrisurilor prezentate și efectuarea unei expertize tehnice privind autenticitatea semnăturii electronice aplicate pe solicitarea contestată.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Potrivit prevederilor art. 443^1 alin. (1), (2), (5) Cod Contravenţional RM, în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, *acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea*

solicitării şi confirmarea primirii acesteia.

După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, ***este obligat*** să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține:

a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului;

b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția;

c) după caz, alte informații relevante.

În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).

Art. 443 alin. (8) Cod Contravențional RM, prevede că în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului otodată, potrivit art. 443[1] alin. (1), (2) și (5) Cod contravențional, în cazul contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice în regim automatizat, atunci când agentul constatator nu poate identifica conducătorul vehiculului, acesta expediază proprietarului sau posesorului o solicitare privind comunicarea identității persoanei care se afla la volan la momentul comiterii faptei. Proprietarul sau posesorul vehiculului are obligația de a prezenta declarația corespunzătoare în termen de 60 de zile lucrătoare, iar în cazul necomunicării informației solicitate, agentul constatator întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, în condițiile art. 443 alin. (8) din același cod.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține că, la 28 iulie 2025, agentul constatator Maxim Efros, din cadrul Direcției monitorizare și documentare trafic rutier a INSP, a constatat, prin intermediul mijloacelor tehnice, comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, constând în depășirea limitei de viteză de către automobilul de model „Nissan Primera”, cu numărul de înmatriculare *****, proprietar al căruia este Popa Grigore.

În vederea identificării conducătorului auto, agentul constatator a emis solicitarea din 28 iulie 2025, prin care, conform art.443/1 alin.(1) Cod

contravențional, proprietarului vehiculului i s-a cerut să comunice, în termen de 60 de zile lucrătoare, identitatea persoanei căreia i-a fost încredințat mijlocul de transport la momentul constatării contravenției. În cuprinsul solicitării a fost indicat temeiul legal al emiterii acesteia, numele agentului constatator, precum și mențiunea privind semnarea electronică a documentului, fiind anexat și formularul-tip de declarație (f. d. 14).

Nefiind de acord cu legalitatea solicitării, Popa Grigore a depus, la 29.08.2025, o cerere prin care a solicitat anularea acesteia, invocând lipsa semnăturii olografe pe exemplarul transmis pe suport de hârtie și susținând că simpla mențiune privind aplicarea semnăturii electronice nu este suficientă pentru a confirma autenticitatea documentului și identitatea emitentului (f. d. 7-9).

Prin răspunsul nr. 34/17/2-3543 din 22.09.2025, Direcția monitorizare și documentare trafic rutier a comunicat că solicitarea depusă nu poate fi transmisă instanței de judecată spre examinare, întrucât la materialele prezentate nu a fost anexată o decizie de sancționare contravențională, respectiv un proces-verbal cu partea rezolutivă în care să fie consemnată soluția agentului constatator (f. d. 17-18).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs constată că obiectul contestației formulate de Popa Grigore îl constituie o solicitare emisă în temeiul art. 443[1] Cod contravențional, având caracter preliminar și un scop strict procedural, reglementat expres de lege, respectiv identificarea conducătorului vehiculului implicat în săvârșirea presupusei contravenții. Or, aceasta nu reprezintă o decizie asupra cauzei contravenționale, nu stabilește vinovăția proprietarului vehiculului și nu aplică o sancțiune contravențională, ci constituie un demers procedural prin care se urmărește obținerea informațiilor necesare identificării persoanei responsabile de conducerea mijlocului de transport.

Prin urmare, solicitarea respectivă nu poate fi asimilată unei decizii a agentului constatator în sensul art. 448 alin. (1) Cod contravențional, susceptibile de contestare în procedura prevăzută de norma menționată. Obligația proprietarului de a comunica identitatea conducătorului vehiculului rezultă direct din prevederile art. 443[1] alin. (2) Cod contravențional, iar eventualele consecințe juridice ale neexecutării acestei obligații urmează a fi examinate în cadrul procedurii contravenționale corespunzătoare.

Astfel, simpla nemulțumire a recurentului față de forma și modalitatea de comunicare a solicitării nu este suficientă pentru a conferi acesteia natura juridică a unei decizii contravenționale și, implicit, pentru a justifica contestarea sa în temeiul art. 448 Cod contravențional. În consecință, instanța de fond a concluzionat just că cererea formulată nu întrunește condițiile de admisibilitate specifice procedurii de contestare a deciziei agentului constatator.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând

părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs declarată de Popa Grigore împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.01.2026, este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1), lit.c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către Popa Grigore și menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător Denis Băbălău

Judecător Elisaveta Buzu

Judecător Vladislav Schibin